

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2001/63 Div

in de klacht nr. 047.01

ingediend door:

hierna te noemen 'klagers',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klagers hebben voor hun winkel, waarin ook een postagentschap is gevestigd, bij verzekeraar onder meer een geldverzekering gesloten.

Blijkens het polisblad is krachtens deze verzekering verzekerd:

- (B1) een bedrag van f 10.000,- bij verblijf op kantoor/bedrijf tijdens aanwezigheid (artikel 2-2.1b),
- (B3) een bedrag van f 10.000,- bij verblijf op kantoor/bedrijf tijdens afwezigheid (artikel 2-2.1d) mits opgeborgen in de goed gesloten en door verzekeraar goedgekeurde (vloer)kluis.

In artikel 2-2.1 aanhef en onder b en d van de op deze verzekering van toepassing zijnde polisvoorwaarden is bepaald: 'Deze verzekering dekt de volgende schaden:

(...)

b. het verloren gaan van verzekerde waarden bij verblijf in het kantoor/bedrijf dat op het polisblad vermeld is tijdens aanwezigheid van de verzekeringnemer of zijn personeel door:

- afpersing en/of diefstal gepaard gaande met geweld (of dreiging met geweld) tegen personen;

(...)

d. het verloren gaan van verzekerde waarden uit de goed gesloten brandkast door:

- braak aan de brandkast (met braak wordt gelijk gesteld het openen van de brandkast door middel van de door overrompeling of afpersing verkregen sleutel);

(...)'.

Op 22 september 2000 hebben onbekende daders met de kluisleutel de kluis geopend en daaruit naar klagers stellen voor een bedrag van ruim f 16.000,- aan waarden ontvreemd. Klagers hebben daarvan aangifte bij de politie gedaan. Het proces-verbaal van aangifte vermeldt: 'Bij aanvang van mijn werk heb ik mijn sleutelbos, waaronder de kluisleutel, in de bovenste lade gelegd van mijn bureau. Dit bureau staat in het kantoor annex magazijn gedeelte van de winkel. Dit gedeelte bevindt zich achter in de winkel. In genoemd gedeelte bevindt zich eveneens de kluis. De kluis is als gewoonlijk afgesloten middels een metalen deksel. Om deze te kunnen openen moet men gebruik maken van de kluisleutel. Op vrijdag 22 september 2000, hebben buiten mijn vrouw en ik, nog 2 mede-werksters in mijn winkelpand gewerkt. In het magazijn annex kantoor komen in principe alleen mijn vrouw, onze medewerksters en ik. Verder komt er niemand in deze ruimte. Op vrijdag 22 september 2000, omstreeks 19.30 uur, wilde ik mijn sleutelbos uit de bovenste lade van mijn bureau halen. Ik zag dat mijn sleutelbos niet meer op de plaats lag waar ik ze neer gelegd had. Ik zag vervolgens dat de sleutelbos op de kluisdeksel lag. Ik zag dat de kluisleutel in het slot van de kluisdeksel lag. De deksel lag los op de kluis. (...) Ik lijd een schade van ongeveer f 16000,-. Ik heb geen idee wie deze kluis heeft opengemaakt en de goederen heeft weggenomen. Ik heb vandaag niet waargenomen dat een klant in het kantoor annex magazijnruimte is geweest. Dit is in principe wel mogelijk.'

Een door klagers aan verzekeraar verschaft toedrachtssomschrijving vermeldt: 'Op vrijdag 22 februari (lees: september, RvT) jl. zijn we door meerdere engels sprekende mensen overrompeld en misleid. Daardoor was insluiping in ons kantoor/magazijn mogelijk en is er zonder toestemming onzerzijds gebruik gemaakt van de sleutelbos (waaraan de kluisleutel), die ik had opgeborgen in de lade van mijn bureau, is de kluis geopend en de kluisinhoud weggehaald. (...) Omstreeks 12.00 uur waren mijn vrouw en ik in de winkel werkzaam en een medewerkster op het postkantoor werkzaam. Om deze tijd kwamen er 2 engels sprekende dames de winkel binnen. Een sprak mijn vrouw aan en vroeg haar of ze een winkel wist voor gezette kinderen. Mijn vrouw gaf haar antwoord en verwees haar naar 's-Hertogenbosch. De dame vroeg mijn vrouw of ze wilde wijzen hoe ze moest rijden en leidde mijn vrouw mee naar buiten. Ik was op dat moment werkzaam in de winkel. Dit heeft even geduurd, waarna mijn vrouw weer naar binnen kwam. De dame in kwestie bleef echter haar aandacht vragen. Het zicht op het kantoor/magazijn had mijn vrouw op dat moment niet vanwege de dame. Ondertussen stond ik bij de tijdschriften mijn werk te doen en sprak een andere engels sprekende dame mij aan met de vraag of er ook tijdschriften over haarmode waren. Ik heb haar beantwoord en enkele tijdschriften laten zien. Ook mijn zicht op het kantoor/magazijn was nihil op dat tijdstip. Deze hele situatie heeft ongeveer 3 minuten geduurd. In tussentijd zijn de 2 engelse mannen naar het magazijn/kantoor gegaan. Dit was geopend vanwege het feit dat we aan het bijvullen en uitpakken waren. Doordat de dames ons misleidden hebben de mannen ons kunnen overrompelen en hebben kans gezien het magazijn in te sluipen. Door naarstig te zoeken hebben zij mijn sleutels gevonden en daarmee de kluis geopend en de inhoud meegenomen. De daders zijn ongezien vertrokken en de dames zijn vertrokken zonder iets te hebben gekocht. Omstreeks 19.30 uur op vrijdagavond heb ik mijn sleutels gezocht. Deze vond ik tot mijn verbazing op de kluis, waarna ik constateerde dat de inhoud weg was.'

De klacht

Op 22 september 2000 zijn klagers door meerdere personen overrompeld en misleid waardoor de betrokken personen toegang hebben gekregen tot het kantoor van klagers alwaar zij uit de bureaulade de sleutel van de kluis hebben onttreemd en zonder toestemming van klagers de kluis hebben geopend en de inhoud hiervan zich wederrechtelijk hebben toegeëigend.

Verzekeraar weigert de door klagers geleden schade te vergoeden. Hij stelt dat artikel 2-2.1 sub d van de toepasselijke polisvoorwaarden niet van toepassing is omdat geen geweld is gebruikt. Klagers zijn echter van mening dat de in dat polisartikel vermelde term overrompeling niet inhoudt dat geweld moet zijn gebruikt. Zij hebben hiervoor verwezen naar de betekenissen van het woord overrompeling in de woordenboeken. Bovendien hebben klagers telkens onnodig lang op een reactie van verzekeraar moeten wachten.

Het standpunt van verzekeraar

De onderhavige geldverzekering dekt onder andere het verloren gaan van de verzekerde waarden uit de goed gesloten brandkast door braak aan de brandkast. Met braak wordt gelijk gesteld het openen van de brandkast door middel van de door overrompeling of afpersing verkregen sleutel.

Uit de omschrijving van hetgeen zich heeft afgespeeld kan slechts worden geconcludeerd dat, juridisch gezien, geen sprake is geweest van een situatie waarbij als gevolg van tegen personeelsleden uitgeoefend geweld de onderhavige diefstal heeft plaatsgevonden. Uit de toedachtsomschrijving blijkt dat twee mannen kennelijk kans hebben gezien het magazijn in te sluipen, daar de kluissleutel uit het bureau hebben genomen, om vervolgens hiermee de kluis te openen. Dit alles zonder dat daarbij geweld tegen het personeel werd gebruikt. Een en ander spreekt temeer nu pas 's avonds omstreeks 19.30 uur door een van de klagers naar de sleutels werd gezocht en werd vastgesteld dat de inhoud van de kluis was weggenomen.

Tot slot dient nog te worden gewezen op de inhoud van het ter zake opgemaakte proces-verbaal waarin duidelijk bij de delictsomschrijving staat vermeld diefstal/artikel 310 Wetboek van Strafrecht, welk artikel slechts betrekking heeft op diefstal zonder geweld, daar anders melding zou zijn gemaakt van diefstal in de zin van artikel 312 Wetboek van Strafrecht.

Het commentaar van klagers

Klagers hebben, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, hun klacht gehandhaafd en nog nader toegelicht. In een situatie waarin door overrompeling een sleutel is verkregen behoeft geen sprake te zijn geweest van geweld. De nadruk bij de betekenis van het woord overrompelen ligt op het onverwachte c.q. het verrassingselement. Door de verrassende overvaltechniek hebben de daders de sleutel van de brandkast kunnen bemachtigen. Verzekeraar gaat opnieuw ervan uit dat bij overrompeling sprake moet zijn van geweld zonder in te gaan op het feit dat blijkens de meeste woordenboeken geweld geen voorwaarde is om te spreken van overrompeling.

2001/63 Div

Het oordeel van de Raad

1. De Raad stelt voorop dat hij geen voor partijen bindende uitspraak kan doen over de betekenis van het woord 'overrompeling' dat is vermeld in de op de onderhavige verzekering toepasselijke polisvoorwaarden. Een dergelijke uitspraak is aan de rechter voorbehouden. Wel kan de Raad beoordelen of het dienaangaande door verzekeraar ingenomen standpunt verdedigbaar is, omdat, zou dat laatste niet het geval zijn, verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf zou schaden.

2. Het in het verweerschrift tot uitdrukking gebrachte algemene standpunt van verzekeraar dat pas sprake is van overrompeling als geweld is gebruikt, acht de Raad niet verdedigbaar. Dit te minder niet omdat in de toepasselijke polisbepaling 'overrompeling' wordt geplaatst naast 'afpersing', welk laatste begrip geweld of dreiging met geweld veronderstelt. Deze algemene standpuntbepaling van verzekeraar kan in de onderhavige zaak echter niet tot gegrondverklaring van de klacht leiden. Uitgaande van de door klagers gegeven toedachtsomschrijving is verdedigbaar het standpunt van verzekeraar dat in deze zaak geen sprake is geweest van overrompeling. Klagers hebben immers geen persoonlijke onverwachtse confrontatie gehad met degenen die zich daarbij van de kluis sleutel meester maakten, maar hebben integendeel pas enige uren later bemerkt dat de kluis sleutel was weggenomen en met behulp van deze sleutel de kluis was leeggehaald. Door het standpunt in te nemen dat geen sprake is geweest van overrompeling en op grond daarvan aan klagers vergoeding van hun schade te ontzeggen, heeft verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad. Dit laatste geldt ook ten aanzien van de klacht dat klagers telkens onnodig lang op een reactie van verzekeraar hebben moeten wachten. De gebleken feiten geven tot deze klacht onvoldoende aanleiding.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 8 oktober 2001 door Mr. M.M. Mendel, voorzitter, Mr. D.H. Beukenhorst, Drs. C.W.L. de Bouter, Mr. R. Cleton en Mr. E.M. Dil-Stork, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. M.M. Mendel)

De Secretaris:

(Mr. S.N.W. Karreman)